

De Zaak [REDACTED]

16 maart 2025

Aan de fractievoorzitters van de Gemeente Waterland,

Ik vraag u nog één keer uw aandacht, nu u niet bereid bent mij te ontvangen op uw fractievergaderingen, met uitzondering van de fractie van CDA. Voordat u deze brief terzijde schuift en het afdoet als een kwestie die nu maar eens afgehandeld moet zijn. Ik vraag u om dit schrijven met een open hart en met nieuwsgierigheid te lezen, en uzelf deze vraag te stellen:

“Wat maakt dat deze vrouw van geen ophouden weet en telkens weer aan onze poorten staat te rammelen?”

Geef mij een paar minuten van uw tijd om dit aan u uit te leggen. Want bij aanvang van deze zaak heb ik niet kunnen vermoeden dat dit zoveel frustratie en ergernis van zoveel kanten zou opleveren.

Ik doe dit niet voor mezelf!

Zoals u weet is mijn huis inmiddels verkocht en zal ik zeer binnenkort geen inwoner meer zijn van uw gemeente. Het gaat mij aan mijn hart dat ik dacht uw en mijn wereld een stukje mooier te maken door mijn ouderlijk huis te transformeren naar een Marker huis voor de toekomst. Maar dat het vanaf het begin met zoveel negatieve energie werd omgeven. Dat ik het uiteindelijk los heb moeten laten.

Hoe trots was ik dat ik samen met mijn partner en architect een karakteristiek Marker huis zou gaan herbouwen, het huis dat al 100 jaar in mijn familie was. We hadden een circulair sloper gevonden, we konden daardoor bestaande materialen hergebruiken. Door modulair te herbouwen werd het ook financieel mogelijk. Met als resultaat een Markerhuis met een A+++ label. Al het traditionele bleef in stand en zou worden aangevuld met extra authentieke details, houten goten, krekies, beun, rabatdelen enz. enz. Naar wij dachten een aanwinst voor het aangezicht van Marken. Tijd en middelen werden niet gespaard om tot een plan te komen dat voor Waterland en Marken in het bijzonder een antwoord zou kunnen zijn op de meest relevante

thema's vandaag de dag, als: Duurzaamheid, Circulair, Energieneutraal, Gasloos en bovendien passend in **het beschermd dorpsgezicht**. Een pilot die navolging kan krijgen op het eiland.

Maatschappelijke betrokkenheid!

Mijn partner en ik wilden vanuit onze maatschappelijke betrokkenheid, onze kennis en kunde een bijdrage leveren aan de al eerder genoemde thema's. Een manier binnen bestaande wet- en regelgeving. Dit was vooraf zorgvuldig uitgezocht met inzet van onszelf, maar ook van experts uit ons netwerk op het gebied van de woningbouw. De teleurstelling was zo groot toen bleek dat wij geen medestanders binnen de gemeente Waterland vonden maar alleen maar tegenstanders. Dat heeft mij en mijn partner diep geraakt, niet alleen in financiële zin maar ook in het vertrouwen in u als overheid. De keren dat wij om een inhoudelijk gesprek hebben gevraagd om samen op te trekken om inzichten, kennis en onze expertise te delen, werden afgedaan als lastig. Het controleren en verifiëren van uw ambtelijk apparaat werd ons deel, en 9 van de 10 keer kwamen wij er achter dat ons iets op de mouw was gespeld. Geen open dialoog met respect voor elkaars toegevoegde waarden, maar een strijd om gelijk die wij (helaas voor uw organisatie) vaak wonnen. Rancune werd ons deel.

Een vervelend proces!

Dit hele proces hebben wij vastgehouden aan onze droom en geluisterd naar tegenspraak vanuit uw gemeenten en vanuit uit ons eigen netwerk. Keer op keer moesten wij toetsen wat de gemeentelijke ambtenaren ons oplegden. Eerst nog met begrip voor de achterstand in kennis en kunde in uw organisatie, immers wij waren al maanden bezig met een innovatief plan. Daarna met ergernis, voor de onkunde en dat niemand binnen de ambtelijke organisatie het vermogen heeft om over de eigen schaduw heen te kijken en open te staan voor nieuwe mogelijkheden. Of überhaupt te overwegen dat inwoners ook goede en innovatieve ideeën kunnen bedenken in het algemeen belang. Later leidde dit tot frustratie, de veldslagen verhardden. Wij hebben aangeklopt bij management, het college en bij de Burgemeester in het bijzonder. En zelfs bij uw raad om de essentie van ons plan voor het voetlicht te krijgen. Het werd, zoals u nu wel weet, een bittere strijd. Wij werden als vervelend gezien en wij hebben ons steeds niet aan de kant laten zetten door uw organisatie.

Bereid om te leren?

Ondanks dat ik in uw ogen een eenling ben die haar gelijk probeert te krijgen in haar privé situatie — wat grotendeels ook waar en gerechtvaardigd blijkt te zijn — kan ik u vertellen dat ik niet de enige ben. Inmiddels melden er meer inwoners bij ons die soortgelijke muren en obstakels binnen uw gemeente zijn tegengekomen. Dat zij zichzelf niet bij u melden zou voor u een zorgelijk signaal moeten zijn. Ze durven domweg niet, ze zijn bang voor de reactie en actie van uw ambtelijk apparaat en de daaruit voortvloeiende schade. Dat u mij niet wilt geloven op mijn woord, dat is aan u! Maar dat u niet nieuwsgierig bent of hier een kern van waarheid in schuilt en dat u dat onafhankelijk zou willen onderzoeken, is voor mij onbegrijpelijk.

Ons kent ons!

Uw cultuur van “ons kent ons” (zoals uw organisatie zichzelf omschrijft in personeelsadvertenties) voelt voor u misschien als een warm bad waar u trots op bent. Maar heeft als keerzijde, de definitie uit het woordenboek “**Betrekkelijk afgesloten clubje mensen dat onderling de zaken regelt**”. Uw organisatie is zeer intern gericht en staat niet open om te

leren van wat van buitenaf komt. Een groep ambtenaren, managers, bestuurders en politici die elkaar telkens de hand boven het hoofd houdt, dat is “ons kent ons” in Waterland. **Dat zou je als overheid toch niet moeten willen zijn?**

Uw gemeente heeft mij meerdere keren laten ervaren dat zij de kennis, kunde, energie en investering van mij en mijn partner minachtte. En volstrekt blind werden voor mijn intentie met mijn ouderlijk huis en voor de gemeenschap Marken. De essentie om een bijdrage te leveren aan een mooiere samenleving, die toekomstbestendig is.

Tot slot

U kunt ook dit schrijven naast u neerleggen en er niets mee doen. Dan verandert er niets en zult u voor velen een onneembaar bolwerk blijven, waar je verre van moet blijven. Zo lang u uw ogen sluit voor wat er misgaat, dan heeft u niet de kans om hiervan te leren.

Wat u niet kunt is het ooit nog ontkennen dat dit proces heeft plaatsgevonden in uw gemeente, dat u daarmee medeverantwoordelijk bent en bewust koos om **niet** uw controlerende taak uit te oefenen. De toeslagenaffaire had zijn **Memo Palmen**, u heeft nu uw **Zaak** [REDACTED]

Het gaat u goed, ik hoop oprecht dat het goed komt met u en uw organisatie! Dat gun ik niet alleen u maar vooral de inwoners van de gemeente Waterland die u tenslotte dient.

Met een liefdevolle groet,

[REDACTED]

[REDACTED]